

ΝΗΣΤΕΙΑ

Διήγηση

Σήμερα, παιδιά, θα μεταφερθούμε στην εποχή που ο λαός των Ιουδαίων ήταν υπό την αιχμαλωσία του βασιλιά της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορα. Εκείνη την περίοδο υπήρχαν τέσσερις πολύ πιστοί νέοι ανάμεσα στους Ιουδαίους. Τα ονόματά τους Ανανίας, Αζαρίας, Μισαήλ και Δανιήλ. Άνθη χαριτωμένα του Ιουδαϊκού λαού ήταν και οι τέσσερις. Μοσχοβολούσαν από σεμνότητα και αρετή.

Οι τέσσερις αυτοί νέοι διέμεναν στα μεγαλοπρεπή ανάκτορα του Ναβουχοδονόσορα. Και πώς συνέβη, ώστε ενώ ήταν αιχμάλωτοι, βρέθηκαν μέσα σ' εκείνα τα απέραντα παλάτια; Ο βασιλιάς είχε δώσει εντολή και οι άνθρωποι του διάλεξαν με πολλή προσοχή τους καλύτερους και σε εμφάνιση και σε χαρίσματα πνευματικά νέους της αυτοκρατορίας, είτε Βαβυλώνιους είτε αιχμαλώτους Ιουδαίους. Είχε δώσει αυτή τη διαταγή ο Ναβουχοδονόσορας επειδή ήθελε να ετοιμάσει νέους άρχοντες του κράτους του. Πολλοί γέροι είχαν πεθάνει πια ή είχαν αρρωστήσει και δεν μπορούσαν να τον βοηθήσουν στη διοίκηση του απέραντου κράτους.

Προνοητικός λοιπόν ο βασιλιάς συγκέντρωσε στα πολυτελέστατα ανάκτορά του τους καλύτερους νέους της αυτοκρατορίας του. Τους κράτησε κοντά του για μερικά χρόνια. Έδωσε εντολή στους υπηρέτες τους να μη λείψει τίποτε από τους εκλεκτούς αυτούς νέους. Και μάλιστα διέταξε αυτοί μόνο κατ' εξαίρεση να τρώνε το ίδιο φαγητό που έτρωγε κι εκείνος, και αυτοί μόνο να πίνουν τα ίδια ποτά που έφερναν μέσα σε χρυσά κύπελλα στο βασιλικό τραπέζι. Έτσι, σκεπτόταν ο Ναβουχοδονόσορας, θα δυναμώσουν, ώστε να αντέχουν στη μελέτη.

Πραγματικά, στα περίφημα ανάκτορα της Βαβυλώνας με τους ξακουστούς κρεμαστούς κήπους είχαν συγκεντρωθεί οι πιο σοφοί άνθρωποι της χώρας. Και κάθε ημέρα δίδασκαν τους εκλεκτούς αυτούς νέους και τους προετοίμαζαν για την υπηρεσία στην οποία θα τους χρησιμοποιούσε ο βασιλιάς.

Θα έλεγε κανείς, παιδιά, πως μέσα σ' εκείνη την πολυτέλεια οι καλοί κι ευσεβείς νέοι Ισραηλίτες θα είχαν χάσει το μυαλό τους, θα φρόντιζαν να ξεχαστεί το γρηγορότερο ότι ήταν αιχμάλωτοι, και θα χαίρονταν για τα χρυσοϋφαντα ενδύματα που τους έδιναν, και για τα θαυμάσια φαγητά που τους πρόσφεραν.

Τίποτε όμως από όλα αυτά δεν συνέβη. Το αντίθετο μάλιστα. Επειδή πολλά από τα φαγητά που έτρωγε ο Ναβουχοδονόσορας, ήταν απαγορευμένα για τους Ισραηλίτες από τον Νόμο του Μωυσή — όπως π.χ. το χοιρινό κρέας, κ.α. — από την πρώτη ημέρα που πήγαν στο παλάτι, πήραν μια απόφαση: Να τηρήσουν τις εντολές της θρησκείας τους.

Ένας λοιπόν απ' αυτούς, ο Δανιήλ, που ίσως ήταν ο μεγαλύτερος, πήγε και βρήκε τον αρχιμάγειρα του παλατιού:

—Έρχομαι να σου υποβάλω μια παράκληση, είτε με ύφος σεμνό, κοιτάζοντας σταθερά τον αρχιμάγειρα.

—Τι συμβαίνει; Τι θέλεις από μένα; ρώτησε εκείνος πρόθυμα και κοίταξε τον νέο Ισραηλίτη, καμαρώνοντάς τον για τη λεβεντιά και τη σεμνότητά του.

—Οι τρεις συμπατριώτες μου κι εγώ — σου μιλώ για τον Ανανία, τον Αζαρία και τον Μισαήλ — γνωρίζεις πως είμαστε Ισραηλίτες.

—Ναι, το γνωρίζω πολύ καλά!, είπε ο αρχιμάγειρας, μην μπορώντας να καταλάβει τι συμβαίνει.

—Λοιπόν, συνέχισε ο Δανιήλ, εμείς δεν μπορούμε να φάμε από αυτά τα φαγητά, που συνήθως τρώει ο βασιλιάς, ούτε να πιούμε από τα ποτά, που πίνει εκείνος. Τα απαγορεύει η Θρησκεία μας.

—Και τότε τι θα γίνει; ρώτησε με απόγνωση ο αρχιμάγειρας.

—Αποφασίσαμε να σε παρακαλέσουμε να μας δίνεις όσπρια μονάχα για φαγητό!, πρότεινε ο Δανιήλ.

—Τι λες!, είπε και πετάχτηκε τρομαγμένος από τη θέση του ο άλλος. Γίνονται αυτά τα πράγματα; Ο βασιλιάς διέταξε να σας προσφέρω τα ωραιότερα και πλουσιότερα φαγητά, ό,τι τρώει εκείνος. Πώς τότε εγώ να δίνω σε σας όσπρια μονάχα; Θα αδυνατίσετε, θα το προσέξει ο βασιλιάς, και τότε κινδυνεύει το κεφάλι μου.

Έμειναν για ένα λεπτό και οι δύο σιωπηλοί.

—Ας κάνουμε μια δοκιμή!, πρότεινε ο Δανιήλ. Δώσε μας μόνο όσπρια και νερό επί δέκα ημέρες. Κι αν δεις ότι αδυνατίσαμε, τότε θα φάμε κι εμείς ό,τι τρώνε και οι άλλοι.

Ο Δανιήλ, παιδιά, είχε απόλυτη πίστη στη βοήθεια του Θεού. Και πράγματι, Εκείνος φώτισε τον αρχιμάγειρα και δέχθηκε την πρόταση του Δανιήλ.

Κράτησαν λοιπόν και οι δυο τη συμφωνία και επί δέκα μέρες οι τέσσερις ευσεβείς και τόσο εγκρατείς νέοι έτρωγαν μόνο όσπρια και έπιναν μονάχα νερό. Όταν συμπληρώθηκαν οι δέκα ημέρες, οι τέσσερις νέοι παρουσιάστηκαν στον αρχιμάγειρα. Τους είδε εκείνος κι έμεινε έκπληκτος: ήταν πιο εύρωστοι, πιο δυνατοί, πιο υγιείς, με πρόσωπα που έλαμπαν από χαρά.

—Μα εσείς έχετε δυναμώσει περισσότερο από τους άλλους!, είπε με χαρωπή έκπληξη. Χαμογέλασαν οι νέοι κι έμειναν μαζί του σύμφωνοι να τρώνε πάντοτε τα ίδια φαγητά — όσπρια δηλαδή — και να πίνουν μόνο νερό.

Οι άλλοι νέοι στην αρχή τους κορόιδευαν.

—Τι ανόητοι που είστε!, τους έλεγαν. Έχετε την ευκαιρία να φάτε τέτοια φαγητά, που ποτέ δεν φάγατε, κι εσείς θέλετε όσπρια!

Αλλά οι τέσσερις ευσεβείς νέοι δεν ήταν λαίμαργοι. Χαμογελούσαν στους άλλους νέους και συνέχιζαν την ίδια τακτική. Περνούσαν οι δούλοι από μπροστά τους ασημένιες πιατέλες,

γεμάτες ωραία φαγητά, και οι ευωδίες ξεχύνονταν σ' όλο τον χώρο. Αλλά εκείνοι έμεναν σταθεροί.

Έτσι πέρασε πολύς καιρός. Οι τέσσερις νέοι πρόκοπταν και στα γράμματα και στα της θρησκείας τους. Τους αγαπούσαν για την ευφυΐα και την επιμέλειά τους όλοι οι καθηγητές τους. Ο Θεός τους ευλόγησε. Τους έδινε δύναμη και φωτισμό. Όσες φορές κι αν ρωτούσε ο Ναβουχοδονόσορας, οι σοφοί που τους έκαναν μαθήματα, ομόφωνα αποκρίνονταν:

—Όλοι οι νέοι είναι καλοί, βασιλιά! Όμως εκείνοι οι τέσσερις Ισραηλίτες είναι οι καλύτεροι απ' όλους.

Όταν τελείωσε η εκπαίδευσή τους, ο βασιλιάς τους κάλεσε όλους στη μεγάλη αίθουσα των ανακτόρων. Κάθισε στον θρόνο του κι άρχισε να τους απευθύνει ερωτήσεις. Ανάμεσα στους νέους εκείνοι που αποκρίνονταν πάντοτε ήταν οι τέσσερις Ισραηλίτες. Ο Ναβουχοδονόσορας θαύμασε τη σοφία και τη σεμνότητά τους. Τους κράτησε λοιπόν κοντά του και τους έδωσε μεγάλες θέσεις στο βασίλειό του, τους έκανε άρχοντες δυνατούς και σπουδαίους.

Συζήτηση

1. Ποιον πειρασμό αντιμετώπισαν οι τέσσερις ευσεβείς Ισραηλίτες στο παλάτι του βασιλιά;

Βρέθηκαν αναγκασμένοι να τρώνε φαγητά που ήταν μεν πολύ ωραία αλλά τα απαγόρευε ο Μωσαϊκός νόμος.

2. Ποιά τακτική όμως ακολούθησαν εκείνοι οι νέοι;

Γνώριζαν ποιο είναι το θέλημα του Θεού και το ακολούθησαν. Τήρησαν αυστηρά και με συνέπεια τις νηστείες που ο Μωσαϊκός νόμος προέβλεπε. Έτρωγαν καθημερινά όσπρια και έπιναν νερό. Φαγητό απλό, λιτό, φτωχό...

3. Καί με την τακτική τους αυτή ζημιώθηκαν; Μήπως έχασαν τη δύναμή τους;

Το αντίθετο μάλιστα, παιδιά. Νικώντας τη λαιμαργία παρέμειναν δυνατοί με τη χάρη του Θεού! Ο Κύριος τους γέμισε με φωτισμό και έκτακτα χαρίσματα! Και ο βασιλιάς τους ανέθεσε ξεχωριστές θέσεις και εξουσίες!

4. Πώς λέγεται αυτό που έκαναν οι τέσσερις νέοι; Το ότι δηλαδή απείχαν από τα φαγητά που δεν επιτρέπονταν από τον Μωσαϊκό Νόμο;

Νηστεία!

5. Υπάρχει κάποια περίοδος στην Εκκλησία μας που κι εμείς καλούμαστε να νηστεύουμε;

Μάλιστα! Είναι οι νηστείες Χριστουγέννων, Πάσχα, Αγίων Αποστόλων, Παναγίας, Τετάρτης και Παρασκευής κ.ά. Μάλιστα από αύριο (σημ: ή μεθαύριο) αρχίζει η Μεγάλη Τεσσαρακοστή, οι 7 εβδομάδες νηστείας στην Εκκλησία μας που δεν τρώμε κρέας, τυρί και άλλα φαγητά.

6. Και γιατί έχει θεσπίσει η Εκκλησία μας αυτές τις νηστείες;

Με τις νηστείες μας βοηθά να δυναμώσουμε την ψυχή μας. Να την καθαρίσουμε και από άλλες αδυναμίες που έχουμε. Βάζοντας χαλινάρι στην επιθυμία του φαγητού, να δαμάσουμε όλο τον εαυτό μας. Αλλά με τη νηστεία κάνουμε και κάτι ακόμη σπουδαιότερο: όπως ο Χριστός μας θυσιάστηκε για εμάς πάνω στον Σταυρό, έτσι και εμείς για χάρη Του θυσιάζουμε κάποια από τα φαγητά που μας αρέσουν!

Τώρα λοιπόν που αρχίζει η νηστεία της Μεγάλης Τεσσαρακοστής για το Πάσχα θα πρέπει να αγωνιστούμε να νικήσουμε τα πάθη μας με την προσωπική μας νηστεία και στο φαγητό και σε κάθε μας κακή συνήθεια!

(Σημείωση για τους Κατηχητές: εάν ρωτήσουν τα παιδιά λεπτομέρειες για το τι νηστεία πρέπει να κάνουν στη διάρκεια της Σαρακοστής, να τους καθοδηγήσουμε να συνεννοηθεί ο καθένας με τους γονείς του και τον πνευματικό του για την νηστεία που ο ίδιος θα ακολουθήσει.)

Σύνθημα: Η νηστεία χαλιναγωγεί την ψυχή.